

Den Haag

040

Retouradres: Postbus 12600, 2500 DJ Den Haag

Aan: de Gemeenteraad

Datum

9 juli 2019

Onderwerp

Afdoening motie terugdringen administratieve druk burgers en bedrijven bij treffen duurzame maatregelen

Ons kenmerk

DSO/2019.497

RIS302658

Contactpersoon

H.E. Bakker

Dienst

Dienst Stedelijke Ontwikkeling

Afdeling

Vergunningen & Toezicht

Telefoonnummer

14070

E-mailadres

henk.bakker@denhaag.nl

Uw raad heeft tijdens de behandeling van het voorstel van het college inzake Kadernota Duurzaamheid (RIS301829) op 16 mei 2019 de door het raadslid de heer Grinwis ingediende motie J.4 'Terugdringen administratieve druk burgers en bedrijven bij treffen duurzame maatregelen' (RIS302658) aangenomen. Hierbij informeert het college de raad over de afdoening van de motie.

De motie luidt als volgt:

Constateerende, dat:

- *Burgers en ondernemers bij het treffen van duurzame maatregelen in voorkomende gevallen een omgevingsvergunning aan dienen te vragen, terwijl anderen dat in vergelijkbare gevallen niet hoeven te doen;*
- *In het geval er een omgevingsvergunning moet worden aangevraagd ook 100% legesvermindering kan worden aangevraagd, welke na uitvoering van de maatregelen en controle door de gemeente wordt toegekend, als aan de voorgeschreven voorwaarden is voldaan;*

Overwegende, dat:

- *Het aan moeten vragen van een omgevingsvergunning voor het treffen van duurzame maatregelen en het moeten regelen van legesvermindering extra inspanningen van de inwoners alsook van de gemeente vergt;*
- *Dit een drempel kan vormen voor burgers en ondernemers die in principe bereid zijn een duurzame investering te doen;*
- *Hiermee bovendien hogere eisen worden gesteld aan en inspanningen worden gevraagd van bijvoorbeeld bewoners van een monument of beschermd stadsgezicht dan van andere burgers;*
- *Het college in de duurzaamheidsnota stelt dat zij investeringen van particulieren in verduurzaming wil stimuleren;*

Verzoekt het college:

Na te gaan welke administratieve drempels er zijn en vervolgens te bezien of deze zo veel als mogelijk kunnen worden weggenomen, zodat investeringen van bewoners en bedrijven in verduurzaming niet worden bemoeilijkt, maar worden gestimuleerd.

Het college geeft op de volgende manier antwoord op deze uitspraak van de raad:

Maatregelen voor het verduurzamen van gebouwen kunnen zeer ingrijpend zijn. De constructie moet worden aangepast, het aanzien of de detaillering verandert of er worden bijvoorbeeld zichtbaar installaties aan het gebouw toegevoegd. Dat geldt overigens ook voor ingrepen die om andere redenen, bijvoorbeeld voor het opheffen van achterstallig onderhoud, uitgevoerd worden.

Bij de veranderingen gelden strenge regels voor wat toegestaan is bij monumenten, omdat juist het bestaande gebouw of delen ervan als zeer bijzonder zijn aangemerkt. Aan de andere kant geldt voor kleine ingrepen bij bepaalde gebouwen of plekken in de stad, dat zij vergunning vrij uitgevoerd kunnen worden. De kwaliteitsverbetering is daarbij onmiskenbaar en van nadelige effecten voor de directe omgeving is geen sprake. Binnen deze uitersten hanteert de gemeente nog regels die gelden voor de rijks- en gemeentelijke beschermde stads- en dorpsgezichten en uiteraard de algemeen geldende bouwregelgeving.

De verplichting voor de aanvraag van een omgevingsvergunning komt voort uit landelijke regelgeving die door de gemeente als bevoegd gezag wordt uitgevoerd. De wetgeving regelt in welke gevallen een omgevings- of monumentenvergunning nodig is, op welke wijze een aanvraag kan worden ingediend, welke informatie daarbij meegeleverd moet worden en de wettelijke termijnen die de gemeente in acht moet nemen bij de behandeling van aanvragen. Vertrekpunt voor het nadenken over het stimuleren van verduurzaming van gebouwen is dat de gemeente hier niet van mag afwijken door bijvoorbeeld bepaalde verduurzamingsingrepen in strijd met het stelsel vergunning vrij te verklaren.

Het kan dus voorkomen dat voor dezelfde technische ingreep soms wel en soms geen omgevingsvergunning nodig is. Dat kan als belemmering worden ervaren en de bereidheid om te investeren met het oog op verduurzaming beperken.

Om binnen het gegeven van een omgevingsvergunning duurzaamheid te stimuleren is de groene legesregeling opgezet. De toepassing van deze regeling blijkt in de praktijk niet altijd zo eenvoudig. Niet iedere aanvrager is zelf voldoende deskundig om te kunnen bepalen of aan de voorwaarden voor de groene leges wordt voldaan. Offertes van aannemers en installateurs zijn niet altijd onderling goed vergelijkbaar of duurzaamheidsinformatie is teveel op professionals gericht.

Het stimuleren en faciliteren van initiatieven van verduurzaming van bijvoorbeeld een woning is daarmee vooral goed informeren en communiceren over verduurzaming. Het is het verbeteren van dienstverlening door de gemeente. Daar wordt in lijn met de kadernota aan gewerkt door:

- de inrichting van een loket en website over duurzaamheid;
- uitbreiding van de informatie en advisering door (gemeentelijke) experts via het loket Hou van je Huis;
- instellen van één centraal aanspreekpunt waar vragen over duurzaamheid en vergunningen kunnen worden gesteld;
- ondersteunende houding met betrekking tot vergunningproces en indieningsvereisten bij aanvragen voor duurzame maatregelen. De indiener wordt sneller gebeld en begeleid bij zijn aanvraag.

